

ÂN NGHĨA

(Thân tặng các AHCC đã qua những ngày lao đao cũ.)

Nửa miếng khoai chia / thỏi khôn khó
Mãi đến ngày nhăm mắt biết người quên?
Những buổi trưa, ngoại thiêng trên ghế sô
Đói sục sôi, cõi dỗi giác bình yên.

Mấy tuần qua, lung lờ ngày rau cháo.
Sáng điếm tâm: Gao nướng lă dẩn hổi.
Chân rời rã, mắt hoa, say lao đảo
Đến công trường, thân thể nhẹ chới vởi

Trên đường đi, chói lối loa ca ngợi:
"Âm no đói, hanh phúc, phú cưởng lâu..."
Ta nao nức, mỏi chờ, mòn trông đợi
Lời hứa suông. Bao nướng chảy qua câu!

Ngồi xuống ghế, tai ử, môi miếng lạt
Mắt mít mõ, nào có thấy gì đâu?
Cả nướng vẫn, cõi gân cao tiếng hát:
"Lao động túy sức, hướng theo nhu cầu"

Ai sống sót đến ngày thân tiên đó?
Liệu ta còn hấp hối đến năm sau?
Chỉ trưởng phu, cùn mẫn ngày đói khó.
Khi anh hùng, dạ lep mỏi mòn thau!

Năm mè mệt, lặng nhìn: Em trân trọng
 Tay nâng niu từng mẩu sắn, đuôi khoai
 Mắt gấp mắt, thoảng tia nhìn xúc động.
 Em hiểu ta, trứa tuyệt thực năm dài.

Em cũng biết, bát ngô ta nhuộm me,
 Tuổi già nua, ngày tháng ngắn cảm hối
 Vài chén cháo, mỗi ngày thân thể nhẹ
 Cuộc tiêm sinh, lây lật bám ven đồi

Nửa miếng khoai, ngại ngần, em mồi mọc
 Ta lắc đầu, từ chối, cảm tri ân.
 Em cũng dối, miếng ăn là vắng ngọc,
 Đừng để ta, tủi hổ, khóc thường thản.

Ta vẫn còn sức trai cũng ý chí,
 Mái xích xiêng trói buộc cùng tay chân
 Tài lệch đất, cùng đánh thoi bò phi,
 Túi kinh luân, buông thả với phù vân.

Nửa miếng khoai, em chia thời khốn khó,
 Kết tình thành hạt ngọc đáy tim ta,
 Buổi lưu lạc, giang hồ khắp đây đó,
 Thắp sáng ngời, niềm ân nghĩa thiết tha ./.

THI NGUYÊN
San Francisco

